Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. juni 2007

om opstilling af miljøkriterier for tildeling af Fællesskabets miljømærke til sæbe, shampoo og hårbalsam

(meddelt under nummer K(2007) 3127)

(EØS-relevant tekst)

(2007/506/EF)

(EUT L 186 af 18.7.2007, s. 36)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens beslutning 2009/888/EF af 30. november 2009	L 318	43	4.12.2009
►**M2**	Kommissionens afgørelse 2011/740/EU af 14. november 2011	L 297	64	16.11.2011
►**M3**	Kommissionens afgørelse 2013/135/EU af 15. marts 2013	L 75	34	19.3.2013

▼B

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. juni 2007

om opstilling af miljøkriterier for tildeling af Fællesskabets miljømærke til sæbe, shampoo og hårbalsam

(meddelt under nummer K(2007) 3127)

(EØS-relevant tekst)

(2007/506/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1980/2000 af 17. juli 2000 om en revideret ordning for tildeling af et EF-miljømærke [1], særlig artikel 6, stk. 1, andet afsnit,

efter høring af Den Europæiske Unions Miljømærkenævn, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsættes det, at Fællesskabets miljømærke kan tildeles et produkt, som besidder egenskaber, der giver det mulighed for i væsentlig grad at bidrage til forbedringer i forbindelse med vigtige miljøforhold.

(2) Forordning (EF) nr. 1980/2000 foreskriver, at der for hver produktgruppe fastsættes specifikke miljømærkekriterier på grundlag af kriterier udarbejdet af Den Europæiske Unions Miljømærkenævn.

(3) Miljøkriterierne og de krav til vurdering og verifikation, der er knyttet til disse kriterier, bør være gældende i tre år.

(4) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 17 i forordning (EF) nr. 1980/2000 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Produktgruppen »sæbe, shampoo og hårbalsam« omfatter ethvert stof eller præparat, der er bestemt til at komme i kontakt med og blive skyllet af hud og hårvækst, udelukkende eller hovedsagelig med henblik på at rengøre disse. Produktgruppen omfatter også ethvert stof eller præparat, der er bestemt til at komme i kontakt med og blive skyllet af hårvækst med henblik på at pleje håret (hårbalsam).

Produktgruppen omfatter produkter til både privat og professionel brug.

Produktgruppen omfatter ikke produkter, der markedsføres specifikt med henblik på desinficerende eller bakteriedræbende anvendelse.

[1] EFT L 237 af 21.9.2000, s. 1.

▼B

Artikel 2

1. For at få tildelt Fællesskabets miljømærke til sæbe, shampoo og hårbalsam i medfør af forordning (EF) nr. 1980/2000 skal produktet tilhøre produktgruppen »sæbe, shampoo og hårbalsam« og opfylde kriterierne i bilaget til denne beslutning.

2. Denne beslutning finder anvendelse med forbehold af Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler ([1]).

Artikel 3

Til administrative formål skal det tildelte produktgruppekodenummer for denne produktgruppe være »30«.

▼M3

Artikel 4

Miljøkriterierne for produktgruppen »sæbe, shampoo og hårbalsam« og de tilhørende krav til vurdering og verifikation gælder indtil den 31. december 2013.

▼B

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

([1]) EFT L 262 af 27.9.1976, s. 169. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2007/22/EF (EUT L 101 af 18.4.2007, s. 11).

▼B

BILAG

RAMME

Sigtet med kriterierne

Disse kriterier tager især sigte på:

— at mindske vandforureningen ved at begrænse mængden af potentielt skadelige ingredienser og produktets samlede toksiske virkninger

— at minimere produktionen af affald ved at begrænse mængden af emballage

— at mindske eller undgå potentielle miljømæssige risici i forbindelse med anvendelse af farlige stoffer.

Derudover øger kriterierne forbrugernes bevågenhed over for miljøproblemer. Kriterierne er fastsat på niveauer, der fremmer mærkning af sæbe og shampoo med lavere miljøbelastning end gennemsnittet på markedet.

Vurderings- og verifikationskrav

Der er ved hvert miljøkriterium senere i dette bilag anført specifikke vurderings- og verifikationskrav.

Der kan eventuelt anvendes andre prøvningsmetoder end dem, der er anført ved de enkelte kriterier, hvis det ansvarlige organ, der skal vurdere ansøgningen, accepterer dem som ligeværdige.

Prøvning udføres så vidt muligt af laboratorier, som opfylder de generelle krav i standard EN ISO 17025 eller en tilsvarende standard.

Hvor ingen prøvninger er nævnt, eller de nævnte prøvninger er bestemt til kontrol- eller tilsynsformål, bør de ansvarlige organer basere sig på erklæringer og dokumentation fra ansøgeren og/eller på uafhængig verifikation.

De ansvarlige organer kan om nødvendigt kræve underbyggende dokumentation og foretage uafhængig verifikation, herunder kan de aflægge kontrolbesøg på produktionsanlæg.

Når ansøgeren skal fremlægge erklæringer, dokumentation og prøvningsrapporter eller andet belæg for, at kriterierne er opfyldt, kan dette materiale stamme fra ansøgeren og/eller dennes leverandør(er) og/eller deres leverandør(er) osv. alt efter omstændighederne.

Når der henvises til ingredienser, omfatter dette stoffer og præparater.

I teksten henvises der til databasen for vaskemiddelingredienser (DID-liste), som indeholder mange af de oftest benyttede ingredienser i recepter for sæbe og shampoo. DID-listens del A anvendes som grundlag for beregningerne af KFV og til vurderingen af overfladeaktive stoffers bionedbrydelighed. Ansøgere kan kun forelægge deres egne data, hvis listen ikke indeholder en værdi, medmindre det drejer sig om parfumer (herunder biologiske tilsætningsstoffer) og farvestoffer.

For ingredienser, der ikke er opført i DID-listens del A, anvender ansøgeren under eget ansvar den procedure, der er beskrevet i DID-listens del B.

Den på ansøgningstidspunktet nyeste udgave af DID-listen anvendes, og den kan fås ved henvendelse til det ansvarlige organ, som behandler ansøgningen. Listen kan findes på følgende adresse: http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/product/pg_did_list_en.htm

For ingredienser, der ikke er opført på DID-listen, kan ansøgeren bruge den fremgangsmåde, der er beskrevet i tillæg II, til at tilvejebringe den nødvendige dokumentation for anaerob bionedbrydelighed.

▼B

I disse kriterier forstås ved »overfladeaktivt stof« ethvert organisk stof og/eller præparat, der anvendes i vaske- og rengøringsmidler, der har overfladeaktive egenskaber, og som består af en eller flere hydrofile og en eller flere hydrofobe grupper af en sådan art og størrelse, at det kan formindske vandets overfladespænding, danne monomolekylære sprednings- eller adsorberingslag i grænsefladen mellem vand og luft, danne emulsioner og/eller mikroemulsioner og/eller miceller og bevirke adsorbering i grænsefladen mellem vand og faste stoffer.

Det anbefales, at de ansvarlige myndigheder tager hensyn til gennemførelsen af anerkendte miljøforvaltningsordninger som EMAS eller ISO 14001, når de bedømmer ansøgninger og overvåger overholdelsen af kriterierne i dette bilag.

(Bemærk: Der er ikke krav om anvendelse af sådanne ledelsesordninger for at ansøge om miljømærket eller opfylde miljømærkekriterierne.)

FUNKTIONEL ENHED

Den funktionelle enhed er 1 gram »aktivt indhold (AI)«. AI defineres som vægten af organiske ingredienser i produktet. Det beregnes på grundlag af produktets fuldstændige recept. Gnubbe- og slibemidler i håndrensemidler indgår ikke i beregningen af AI.

Vurdering og verifikation:

Følgende generelle baggrundsinformationer forelægges:

— Teknisk beskrivelse af produktets indhold (fuldstændig recept), herunder kendte forurenende stoffer. Beskrivelsen skal indeholde angivelse af mængder, CAS-nr. og INCI-betegnelser.

— Angivelse af hver enkelt ingrediens' funktioner i produktet, det vil sige med hvilket formål ingrediensen er tilsat produktet.

— Sikkerhedsdatablade/produktblade med angivelse af leverandør for alle ingredienser.

MILJØKRITERIER

1. **Toksicitet for organismer, der lever i vand**

Det kritiske fortyndingsvolumen for toksicitet (KFV) beregnes for hver enkelt ingrediens (i) og for produktet som helhed ved følgende formel:

KFV (ingrediens i) = vægt (i) × DF (i) × 1 000/TF kronisk (i)

KFV = Σ KFV (ingrediens i)

hvor vægt (i) er vægten af ingrediensen (i gram) pr. funktionel enhed. DF (i) er ingrediensens nedbrydningsfaktor, og TF kronisk (i) dens toksicitetsfaktor (i milligram pr. liter).

Værdierne for DF og TF kronisk skal tages fra listen i »databasen for vaskemiddelbestanddele«, del A (DID-listens del A). Hvis den pågældende ingrediens ikke er opført i DID-listens del A, anslår ansøgeren værdierne ifølge proceduren i DID-listens del B. KFV(tox) kumuleres for alle ingredienser, hvorved produktets KFV fremkommer.

Produktets samlede KFV må ikke overstige følgende værdier:

Shampoo, duschprodukter og flydende sæbe: 20 000 l/g AI

Fast sæbe: 3 500 l/g AI

Balsam: 30 000 l/g AI

▼B

Vurdering og verifikation:

Produktets nøjagtige recept skal fremlægges. Endvidere angives den eksakte kemiske beskrivelse af ingredienserne (f.eks. identifikation i henhold til IUPAC, CAS-nummer, INCI-betegnelse, renhed, type og procent urenheder og tilsætningsstoffer; for blandinger, f.eks. overfladeaktive stoffer: DID-nummer, sammensætning og fordeling af homologer, isomerer og handelsnavn).

Der forelægges kopier af sikkerhedsdatablade for alle ingredienser.

Der redegøres udførligt for beregningen af KFV og det tilhørende resultat. Det tilsvarende ingrediensnummer angives for alle ingredienser, der er opført på DID-listen. For ingredienser, der ikke er optaget på DID-listen, forelægges prøvningsresultater og -metoder angående økotoksicitet (langtidseffekter (NOEC-data) hos fisk, daphnia magna og alger), bionedbrydelighed og bioakkumulerbarhed. Referencen for de relevante prøvninger skal være de respektive bilag til Rådets direktiv 67/548/EØF ([1]).

2. **Miljøfarlige produkter**

Produktet må ikke opfylde kravene for at være klassificeret under de følgende risikosætninger, jf. direktiv 67/548/EØF:

N, R50/53: $(V_{50/53}/25\ \%) \geq 1$

N, R51/53: $((V_{R50/53}/2{,}5\ \%)+(V_{R51/53}/25\ \%)) \geq 1$

R52/53: $((V_{R50/53}/0{,}25\ \%)+(V_{R51/53}/2{,}5\ \%)+(V_{R52/53}/25\ \%)) \geq 1$

$V_{R50/53}$ = vægtprocent af ingredienser, der kan klassificeres som R50/53.

$V_{R51/53}$ = vægtprocent af ingredienser, der kan klassificeres som R51/53.

$V_{R52/53}$ = vægtprocent af ingredienser, der kan klassificeres som R52/53.

Gnubbe- og slibemidler i håndrensemidler indgår ikke.

Vurdering og verifikation:

Prøvningsresultater angående toksicitet for vandmiljøet og relevante ingrediensers bionedbrydelighed angives i henhold til del 2, prøvningsmetoder, i direktiv 67/548/EØF Toksicitetsresultater fra DID-listen kan ikke benyttes, idet det drejer sig om gennemsnitsværdier, som ikke er i overensstemmelse med direktiv 67/548/EØF.

Hvis den laveste toksicitet er ≤ 10 mg/l, angives desuden prøvningsresultater for potentiel bioakkumulerbarhed (Biokoncentrationsfaktor (BCF) eller logKow). Findes der ingen resultater, anses ingrediensen for at høre under R50/53. Følgende undtagelser gælder:

Duftstoffer og farvestoffer: R51/53.

Biologiske tilsætningsmidler, dvs. planteekstrakter og andre ingredienser, som er udvundet af planter og dyr, og som kun i begrænset omfang eller slet ikke er ændret kemisk: R51/53.

Enhver ingrediens (stof eller præparat) i en koncentration, der overstiger 0,010 vægtprocent af det færdige produkt, tages i betragtning, uanset om den anvendes i recepten som et selvstændigt stof eller som en bestanddel af et præparat. Dette gælder ligeledes for enhver ingrediens i et præparat, der er benyttet i recepten, hvis den udgør mere end 0,010 vægtprocent af det færdige produkt.

([1]) EFT 196 af 16.8.1967, s. 1.

▼B

3. **Aerob bionedbrydelighed**

a) *Overfladeaktive stoffers aerobe bionedbrydelighed*

Alle overfladeaktive stoffer, som anvendes i produktet, skal være let bionedbrydelige.

Vurdering og verifikation:

Produktets nøjagtige recept skal forelægges det ansvarlige organ sammen med en beskrivelse af hver enkelt ingrediens' funktion.

I DID-listens del A er det anført, om et givet overfladeaktivt stof er aerobt bionedbrydeligt eller ej (de stoffer, der er markeret med »R« i kolonnen vedrørende aerob bionedbrydelighed, er let bionedbrydelige). For overfladeaktive stoffer, som ikke er opført i DID-listens del A, skal der opgives relevante oplysninger fra litteraturen, andre kilder eller egnede prøvningsresultater til dokumentation for, at stofferne er aerobt bionedbrydelige. Prøvningen af let bionedbrydelighed udføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2004 ([1]).

Overfladeaktive stoffer anses for let bionedbrydelige, hvis der måles en bionedbrydelighed (mineralisering) på mindst 60 % inden for 28 dage ved en af følgende fem metoder: CO_2 headspace test (OECD 310), kuldioxidudvikling — modificeret Sturm-test (OECD 301B; direktiv 67/548/EØF, bilag V, punkt C.4.C), closed bottle test (OECD 301D; direktiv 67/548/EØF, bilag V, punkt C.4.E), manometrisk respirometri (OECD 301F; direktiv 67/548/EØF, bilag V, punkt C.4.D) eller MITI (I) test (OECD 301C; direktiv 67/548/EØF, bilag V, punkt C.4.D), eller de tilsvarende ISO-metoder. Afhængigt af det overfladeaktive stofs fysiske egenskaber kan en af nedennævnte metoder anvendes til at bekræfte let bionedbrydelighed, hvis bionedbrydeligheden er mindst 70 % inden for 28 dage: eliminering af opløst organisk kulstof (DOC Die-Away) (OECD 301A; direktiv 67/548/EØF, bilag V, punkt C.4.A) eller modificeret OECD-screeningtest — eliminering af DOC (OECD 301E; direktiv 67/548/EØF, bilag V, punkt C.4.B), eller de tilsvarende ISO-metoder. Der skal gives en udførlig begrundelse for, hvorfor prøvningsmetoder baseret på måling af opløst organisk kulstof kan anvendes, jf. forordning (EF) nr. 648/2004.

Enhver ingrediens (stof eller præparat), der overstiger 0,010 vægtprocent af det færdige produkt, tages i betragtning. Kravene gælder ligeledes for enhver ingrediens i et præparat, der er benyttet i recepten, hvis den udgør mere end 0,010 vægtprocent af det færdige produkt.

b) *Ikke-overfladeaktive stoffers aerobe bionedbrydelighed ($aNBDO_{non\text{-}surf}$)*

Indholdet af ingredienser, som ikke er let bionedbrydelige (eller for hvilke den aerobe bionedbrydelighed ikke er fastslået), må ikke overstige følgende grænseværdier:

Shampoo, duschprodukter og flydende sæbe: 30 mg/g AI

Fast sæbe: 15 mg/g AI

Balsam: 50 mg/g AI

Gnubbe- og slibemidler i håndrensemidler indgår ikke.

Enhver ingrediens (stof eller præparat), der overstiger 0,010 vægtprocent af det færdige produkt, tages i betragtning. Kravene gælder ligeledes for enhver ingrediens i et præparat, der er benyttet i recepten, hvis den udgør mere end 0,010 vægtprocent af det færdige produkt.

([1]) EUT L 104 af 8.4.2004, s. 1.

▼B

Vurdering og verifikation:

Identisk med kravene i 3 a).

4. **Anaerob bionedbrydelighed ($annbdo_{tox}$)**

Indholdet af ingredienser, som ikke er anaerobt nedbrydelige (eller for hvilke den aerobe bionedbrydelighed ikke er fastslået), og som har en laveste akut toksicitet LC_{50} eller EC_{50} < 100 mg/l (svarende til klassifikationsgrænsen for R52 i direktiv 67/548/EØF), må ikke overstige følgende grænseværdier:

Shampoo, duschprodukter og flydende sæbe: 25 mg/g AI

Fast sæbe: 15 mg/g AI

Balsam: 50 mg/g AI

Gnubbe- og slibemidler i håndrensemidler indgår ikke.

Vurdering og verifikation:

I DID-listens del A er det anført, om en given ingrediens er anaerobt bionedbrydelig eller ej (de stoffer, der er markeret med »Y« i kolonnen vedrørende anaerob bionedbrydelighed er bionedbrydelige under anaerobe forhold). For ingredienser, som ikke er opført i DID-listens del A, eller som er opført med et »O«, skal der opgives relevante oplysninger fra litteraturen, andre kilder eller egnede prøvningsresultater til dokumentation for, at stofferne er anaerobt bionedbrydelige. Referencemetoden for anaerob bionedbrydelighed er OECD 311, ISO 11734, ECETOC nr. 28 (juni 1988) eller en ækvivalent prøvningsmetode, og kravet er mindst 60 % fuldstændig bionedbrydelighed under anaerobe forhold. Prøvningsmetoder, der simulerer forholdene i et relevant anaerobt miljø, kan også bruges til at dokumentere, at der er opnået 60 % fuldstændig bionedbrydelighed under anaerobe forhold (se tillæg II).

Foreligger der flere toksicitetsresultater, anvendes den laveste validerede værdi. Toksicitetsværdierne på DID-listen er gennemsnitsværdier, som ikke kan anvendes til dette formål.

Enhver ingrediens (stof eller præparat), der overstiger 0,010 vægtprocent af det færdige produkt, tages i betragtning. Kravene gælder ligeledes for enhver ingrediens i et præparat, der er benyttet i recepten, hvis den udgør mere end 0,010 vægtprocent af det færdige produkt.

5. **Duftstoffer**

Enhver ingrediens, der anvendes som duftstof i produktet, skal være fremstillet, håndteret og anvendt i overensstemmelse med International Fragrance Associations regler for god praksis.

Vurdering og verifikation:

Duftstofproducenten skal forelægge det ansvarlige organ en erklæring om, at dette kriterium overholdes.

6. **Farvestoffer**

Organiske farvestoffer må ikke være potentielt bioakkumulerbare. Det er ikke nødvendigt at forelægge dokumentation for bioakkumuleringspotentialet for farvestoffer, der er godkendt til anvendelse i fødevarer. Et farvestof anses i den forbindelse for at være potentielt bioakkumulerbart, hvis det eksperimentelt bestemte BCF er > 100. Foreligger der ingen prøvningsresultater for BCF (biokoncentrationsfaktor), kan bioakkumulerbarheden påvises med log Pow (log oktanol/vand-fordelingskoefficienten). Er logPow > 3,0, anses farvestoffet for at være potentielt bioakkumulerbart.

▼B

Vurdering og verifikation:

Producenten skal forelægge en prøvningsrapport eller et offentliggjort prøvningsresultat sammen med en henvisning til publikationen. Hvis farvestoffet er godkendt til anvendelse i fødevarer, skal producenten forelægge en erklæring herom.

7. **Biocider**

a) Produktet må kun indeholde biocider i konserveringsøjemed, og doseringen skal være afpasset dette ene formål. Dette gælder ikke for overfladeaktive stoffer, som også kan have biocide egenskaber.

Vurdering og verifikation:

Der skal fremlægges kopier af sikkerhedsdatablade for alle anvendte konserveringsmidler samt oplysninger om den nøjagtige koncentration i produktet. Konserveringsmiddelproducenten eller -leverandøren skal forelægge oplysninger om den nødvendige dosering.

b) Biocider, som anvendes i konserveringsøjemed og opfylder kriterierne for at blive klassificeret med R 50-53 eller R 51-53 i medfør af direktiv 67/548/EØF eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF ([1]), er kun tilladt som enten en del af recepten eller en del af et præparat, der indgår i recepten, hvis de ikke er potentielt bioakkumulerbare. Et biocid anses i den forbindelse for at være potentielt bioakkumulerbart, hvis biokoncentrationsfaktoren BCF er > 100 eller — såfremt der ikke foreligger BCF-resultater — log Pow (log oktanol/vand fordelingskoefficienten) er > 3,0.

Vurdering og verifikation:

Der skal forelægges prøvningsresultater for akvatisk toksicitet. Er den laveste toksicitet ≤ 10 mg/l, skal der forelægges et prøvningsresultat for let bionedbrydelighed. Er et biocid ikke let bionedbrydeligt, skal der forelægges prøvningsresultater for potentiel bioakkumulerbarhed. Prøvningsprocedurerne er specificeret i direktiv 67/548/EØF.

c) Konserveringsmidler må ikke kunne fraspalte stoffer, der er klassificeret i overensstemmelse med kriterium 8a).

Vurdering og verifikation:

En udfyldt og underskrevet erklæring fra biocidproducenten.

8. **Miljøskadelige ingredienser**

Kravene omfatter enhver ingrediens (stof eller præparat), der overstiger 0,010 vægtprocent af det færdige produkt. Kravene gælder ligeledes for enhver ingrediens i et præparat, der er benyttet i recepten, hvis den udgør mere end 0,010 vægtprocent af det færdige produkt.

a) *Klassificerede ingredienser*

Ingen af de indgående stoffer må være klassificeret, herunder reglerne for selvklassificering, som kræftfremkaldende (Carc), mutagent (Mut) eller reproduktionstoksisk (Rep) i klasse III.

Vurdering og verifikation:

Der forelægges kopier af sikkerhedsdatablade for alle ingredienser (både stoffer og præparater). Ansøgeren skal forelægge en underskrevet erklæring fra ingrediensproducenten, som viser, at dette kriterium overholdes.

([1]) EFT L 200 af 30.7.1999, s. 1.

▼B

b) *Ingredienser, der ikke må anvendes*

De følgende ingredienser må ikke indgå i produktet hverken som en del af recepten eller som bestanddel af noget præparat, der anvendes i recepten:

— alkylphenolethoxylater (APEO) og andre alkylphenolderivater

— NTA (nitrilotriacetat)

— borsyre, borater og perborater

— nitromoskus og polycyklisk moskus.

Vurdering og verifikation:

Der forelægges en udfyldt og underskrevet erklæring fra producenten.

c) *Ingredienser, der må anvendes i begrænset mængde*

Ethylendiamintetraacetat (EDTA) og salte heraf samt ikke let bionedbrydelige fosfonater må kun tilsættes fast sæbe og kun til et maksimalt indhold på 0,6 mg/g AI.

Vurdering og verifikation:

Der forelægges en udfyldt og underskrevet erklæring fra producenten.

9. **Emballering**

a) Vægt/indhold-forholdet (VIF) skal være mindre end 0,30 g emballage pr. g produkt, og det beregnes på følgende måde:

$$VIF = \sum((V_i + N_i)/(D_i \times r))$$

hvor:

V_i = vægten (i gram) af emballage-komponent i (dette gælder både primær og sekundær emballage), inklusive evt. etiket.

N_i = vægten (i gram) af den emballagekomponent, der stammer fra ikke-genvundet materiale snarere end fra genvundne kilder (dette gælder både primær og sekundær emballage). Indeholder emballagen ikke genvundne materialer, er $N_i = V_i$.

D_i = vægten (i gram) af produkt, som emballagekomponenten emballerer.

r = Returtallet dvs. det antal gange, emballagekomponent i anvendes til samme formål gennem et retur- eller refill-system (r = 1, hvis emballagen ikke genbruges).

Hvis emballagen genbruges, sættes r til 20 for plast og 10 for bølgepap, medmindre ansøgeren kan dokumentere et højere returtal.

Vurdering og verifikation:

Beregningen af VIF forelægges.

b) *Mærkning af emballage*

For at lette identifikation af emballagens forskellige dele ved genvinding skal primæremballage af plast være mærket i henhold til DIN 6120, del 2, eller tilsvarende. Kapsler og pumper er undtaget fra dette krav.

Vurdering og verifikation:

En udfyldt og underskrevet erklæring.

En prøve af den primære emballage.

▼B

c) *Dosering*

Emballagen skal udformes, så korrekt dosering lettes, for eksempel ved at åbningen ikke er for stor.

Vurdering og verifikation:

Beskrivelse af doseringsanordningen.

d) Emballagen må ikke indeholde cadmium- eller kviksølvholdige tilsætningsstoffer, forbindelser, hvori disse grundstoffer indgår, og ej heller tilsætningsstoffer, der ikke overholder kriterium 8.

Vurdering og verifikation:

Erklæring fra emballageproducenten.

10. **Brugsegnethed**

Produktets brugsegnethed skal påvises enten med laboratorieprøvning(er) eller en forbrugerundersøgelse.

Dette skal foregå i overensstemmelse med retningslinjerne i tillæg I om prøvning af produktets effektivitet.

Vurdering og verifikation:

Rapport fra en laboratorieprøvning eller forbrugerundersøgelse, hvori en tilfredsstillende effektivitet dokumenteres.

11. **Oplysninger på miljømærket**

Ifølge bilag III til forordning (EF) nr. 1980/2000 skal miljømærkets kasse 2 indeholde følgende tekst:

»* påvirker de akvatiske økosystemer minimalt

* opfylder strenge krav til bionedbrydelighed

* begrænser mængden af emballageaffald«.

Vurdering og verifikation:

Ansøgeren skal indlevere en prøve af produktemballagen, der viser miljømærket, samt en erklæring om, at dette kriterium er overholdt.

▼B

Tillæg I

Retningslinjer for effektivitetstest

Produktets effektivitet skal påvises enten med en laboratorieprøvning eller en forbrugerundersøgelse. Anvendes en laboratorieprøvning, accepteres producentens egen prøvning. Ansøgeren skal dog dokumentere, at prøvningen giver et mål for produktets effektivitet.

Anvendes en forbrugerundersøgelse, skal nedenstående retningslinjer følges:

En forbrugerundersøgelse skal omfatte mindst ti personer. Forbrugerne adspørges om produktets effektivitet sammenlignet med et markedsledende produkt. Spørgsmålene til forbrugerne skal mindst dække følgende aspekter:

1. Hvor godt virker produktet sammenlignet med det markedsledende produkt?
2. Hvor let er det at anvende den ønskede dosering af produktet sammenlignet med det markedsledende produkt?
3. Hvor let er det at fordele produktet på håret og/eller huden sammenlignet med det markedsledende produkt?

Mindst 80 % af forbrugerne skal være mindst lige så tilfredse med produktet som med det markedsledende produkt.

▼B

Tillæg II

Dokumentation for anaerob bionedbrydelighed

Følgende fremgangsmåde kan anvendes til at tilvejebringe den nødvendige dokumentation for anaerob bionedbrydelighed for ingredienser, der ikke er optaget på DID-listen.

Anvend rimelig ekstrapolation. Anvend prøvningsresultater, der er opnået for ét råmateriale, til at ekstrapolere til den endelige anaerobe bionedbrydelighed for andre overfladeaktive stoffer, der er strukturelt beslægtede hermed. Hvis et overfladeaktivt stof (eller en gruppe homologe) ifølge DID-listen er anaerobt bionedbrydeligt, kan det antages, at et lignende overfladeaktivt stof også er anaerobt bionedbrydeligt (f.eks. er C12-15 A 1-3 EO sulfat (DID nr. 8) anaerobt bionedbrydeligt, og der kan således antages en tilsvarende bionedbrydelighed for C12-15 A 6 EO sulfat). Hvis det er fastslået ved hjælp af en passende prøvningsmetode, at et overfladeaktivt stof er anaerobt bionedbrydeligt, kan det antages, at et lignende overfladeaktivt stof også er anaerobt bionedbrydeligt (f.eks. kan litteratur, der bekræfter, at overfladeaktive stoffer, som tilhører gruppen alkylesterammoniumsalte, bruges som dokumentation for en tilsvarende bionedbrydelighed for kvaternære ammoniumsalte, der indeholder esterbindinger i alkylkæden/kæderne).

Udfør screeningtest for anaerob bionedbrydelighed. Hvis det er nødvendigt at udføre ny prøvning, udføres en screeningtest efter OECD 311, ISO 11734, ECETOC nr. 28 (juni 1988) eller en tilsvarende metode.

Udfør prøvning af bionedbrydeligheden med lav dosis. Hvis det er nødvendigt at udføre ny prøvning, og der opstår problemer med udførelsen af screeningtesten (f.eks. inhibering pga. prøvestoffets toksicitet), gentages prøvningen med en lav dosis af det overfladeaktive stof, og nedbrydningen overvåges ved hjælp af C 14-målinger eller kemisk analyse. Prøvning med lav dosis kan udføres ved hjælp af OECD 308 (24. april 2002) eller en tilsvarende metode, forudsat at betingelserne er strengt anaerobe. Prøvningen og fortolkningen af resultaterne bør udføres af en uvildig ekspert.